

Minare

...
2019

ISBN:

Dizgi : ...

Kapak :

Baskı- Cilt : **2019**

İçindekiler

Annem.....	7
Ayıkamadım.....	9
Acı Manım	11
Geç Gelen Mektup	17
Beni Sevdığını Biliyorum.....	21
Onca Çok Duası Ve Ben.....	25
Bizim Dünya.....	29
Hiç mi...Yok	33
Hadi Karışalım	37
Hep Sen Ben Olmalısın	43
Kim Gibi	47
Benim Tatlı Sevgilim	49
Canım...sevdiğim	53
Sensiz Yapamam Ki.....	55
Önceden Ölürüm	59
Sevmek Güzel Şey	63
Minare	65
Derin Nefesim	67
Çünkü Kalbi Olmadan.....	69

4 Minare

Ölmeyi Bekliyorum	71
Daim	73
Sorma.....	75
Söylenemez Haldeyim	77
Yine Gıyırdadı Gönüm	79
Bilsen mi Bilsem mi	81
Kelimeler Susar İçim Susmaz.....	83

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Annem

elimsin kolumsen
birazcık üzülsen
dayanamam sana annem
tüm sevgimi sende buldum
yaşayamazdım bugün ben
kızma düştüm diye
küsme n'olur üzdüm diye
gönlümdeki sevgim sen
doyamadım sana gitmem
biraz sonra düzelirim biricik annem

Ayıkamadım

güneşim sevenin çok sen yine de dünyalarına
sahip çık

aylarında çok...

kimsesiz değiller...

ayrılık kimseye yakında olmasın

gel gidelim su başına

içimiz yanıyor...

dökülen şaraplar su olmuş

sarhoş değilim

ama ayıkamadım anlamıyorum

yoksa bir gönül bize çok mu dua ediyor...

öyle olmalı

Acı Manim

bülbül...aşkın bu karanlık gecesinde
terennümü acıyla
leyl m... firkatinden mi
yanmıř y z nd r bence
hayatım... başım da dizindedir
  ekler güzeli
bilinmez bir diyar kalbin
dev sız derdinde sakla
adını işitirdim
kendimi ve seni g rebilseydim
avutacak şarkı var mı garip gönlünü
iki gözüm...iki  eřme
...
uyudum seninle yıkandım
başka ter yok üstümde
koltuklarının kokusunu duymak istiyorum
ayaklarımda sancı ve birde gözümde acı
söylüyorum aşk bahsinde senden başka
hiç kimseyi düşünemiyorum

12 Minare

her şeyini... vücudunun
sıcaklığını...yumuşaklığını

kaç defa dedim sende bunları yalnız
düşünüyorum

ayaklarımda sancı ve gözlerimde acı

neden bu kadar çabuk karar verdin

şu ayrılık kokan sözüne...öl dediğini duysaydım

oysa ki ben senin koynuna sığınmıştım

ve aklımdan geçiyordu... ne sevebilirim ne de
sevebileceğim

bana biraz inansan... diyerek uyandım

şimdi gözlerimi kim silecek ona üzüliyorum

dilime acı mı değsin mi...istedin...

gözlerimi acıtıyor kan dökülüyor ciğerime

kalbim telaşla çırpınıyor

anlatıyorum ona

dur yerinde... nerde... akıl da fırlayacakmışcasına

bir baksana ayaklarının altına ezilmiş bir kalp mi
ne var yoksa

kimin hayaliyle derinden yaralı

kendini kaybetmiş uykunun sersemliğinde

verdim izin kime değil ki

kur darağacını ne istersen sen de onu yap
bulacaksın metanetli sabırlı
kırmızı yakut rengi kan elbisen
bir yaradan gizli ağır ağır akan kan gibi
dudaklarıma değdi kırmızın
biraz daha...biraz daha gül oldu yüzüm
beni ne hale getirdiğine bir bak
beyaz mı benim yüzüm şimdi kırmızı
soruyorlar ne bu halim ...
ben diyeyim... sevgilimin yarasına yüzümü
sürdüm
kırk kalbimin kırk hali
tamir olamayacak hatam bu benim
bir yanlış yaptım
son bir öpücük ver de hayatıma son diye
yaran kanı sür...
gözlerimde sancı kalbim de acı...bedenimde sızı
şu anda bile o kadar şaşkınım
kırmızına boyanınca... aşkın rengi olur...
baksana kimi öpmüşümde kıpkırmızı
bu gece şahit olsun terlerim
beklesem... gör yalnız kaldım ve sen de yoksun...

14 Minare

sonsuz bağıllıkla yarım yüz yıl beklenen
bitmeyen aşk yeminimi bir kez daha dile getirdim
diyorsun ya benden bir şey saklama
tek dilim sana çözükle
yine ben ağlarım halime
sarıldığım... beni uyumuş ve yatmış sanmasaydın
aşkımı kanına bulamıştım demeden önce
kara uyku beni bağlamış... başıma...neler getirdi
ve ben yalnız başına kör kuyularda
gözlerimde sancılar ve bedenimde sızı
yüzüm kan revan içinde
uykuyu uyumaya gidiyorum eğer uyursam
hatırla aşk acılarını konuşmaktan bıkmıyorduk
hayalden öpücüklerle
hüngür hüngür ağlayarak birbirimize
aşk dizeleri okuyup
el değmemiş...şarkılar fısıldayarak
arzu bataklıklarında çırpındık
aşk yüzünden ölmektir... büyük onurum
kalbimin anahtarlarını sana teslim ettim
uzaktan aşkım... sana tapıyorum
meyva vermez mi

çilem huzurum aşkım senin
kimiz biz...ben seninim, sen benimsin de
öpüşte aşk duvarını aşmak için
seni görmek...gözlerine bakmak... sarılmak
yaşıyorum birleşmek hayalini ve bir tek varlık
olmak
sönme aşk ateşim
içimi kurutan bir özlem bu
yüreğimi delen katlanılmaz bir acı...içime
çöreklenen
gözümünden boşanıyor sessiz yaşlar
hıçkırıklara boğuluyorum
hepsi bir ufacık sözdü
karanlıkta oku
sen yanımdasın...kelimeler senindi
onlar rüyam ve bendim...koruyucum da sen

Geç Gelen Mektup

Canımın İçi Sevgilim!

Nasılsın?

Gönderdiğin şarkıların yankısı, üzgün gecelerimde beni daha çok sessizleştiriyor. Birde görseydin yanaklarımdaki gözyaşlarımı, sende beraber akayım derdin.

Hala bendeki iyileşmeyen yaramdan kan sızmakta...

Aynanın karşısında duruyor...gözlerime bakıyorum. Sevdiğim gözlerim seni bir kez görmüştü. Çünkü elim değmedi ki tenine sıcaklığını hissedeyim. Öpüşemedim ki dudaklarının lezzetini alayım veya sarılmadım ki boynundaki enfes içi eriten kokuna değmiş olayım. Bunları bilemediğimden onlar hakkında çok söz söyleyemiyorum. Ama gözlerime teşekkür ederim benim sana olan tek bağım.

Resim göndermişsin kırmızı elbisen içindeki bedeninin ruhlar alemini bile kıskandıracak beyazlıkta idi... Sen aslında buğday tenli olmalıydın ancak bembeyazdın.

Sana bakan ben..kendime ah ediyorum, bir duysaydın.

Gözlerime teşekkür etmem mi, tek görebildiğim ve tatlı sevgine beni kavuşturdu. Yıllarımı

18 Minare

mahkum eden... yadellerde acılar içinde daaynma gücü veren.

Hülyalım inan ki... usandım beklemekten. Gözümün önünde yıllar yaprak döküyor.. senin tatlı hayalinle gün sayıyorum.

Neyin günleri...sensizlik ve çaresizliğini.

Unutamam bir kere kahverengi gözlerinden yaşlar akmış, tazelik ve parıltılar içinde gonca gül yanaklarında çiçekler açmış gördüm...çok üzüldüm.

Sevgilim ben sana toz konduramam.

Bu tür şeyler beni çılgın eden bu durumlar ve çare bulamadım diye...öteki dünyaya gidecek hale geliyorum istemeden.

Olmaz desende denemek istedim çok ölmeyi.

Tamam dedim...bitsin dedim. Fakat birden sen geldin... hayal mi gerçek mi anlamadım. Vazgeçirdin.

Biliyor musun veya bilmiyor musun... ama beni kucakladın sonsuz bir sevgi ile, bedenimde fer kalmadı...Sızıp kaldım.

Seninleyim her halimde. Elimi açtım mı semaya, dualarla dilimdesin.

Kalbimi parçalayınca kadar Rahman katını yokluyorum. Neden neden... ikimiz beraber olamadık diye

Çok üzgünüm.

Sen belki beni tatlı vakit geçiriyor sanmasan iyi olur.

Dün söylemedim ama, sana hastalandım, zamana kahrettim.

Önceden bir öpücük gönderdiğin mektubuna dudağımı değdirdim ve rujunun kırmızına değdim. Bu ara radyoda çalan türküde

“yar ile öpüştün”

“Ürperesin titreyesin” diyordu.

Dudaklarına güzel sözler...diyemesem de en güzel şiirlerimi gözlerine yazmışım. Güzel gözlerin...sadece gözlerin... bana değdi deondan...ah o seviştiğim gözlerin.

Sana diyorum ki...eninde sonunda bu canımız bedenden ayrılacak. Gel istersen bu fırsatı Azrail'e bırakma. Ruhumu al, şimdiden seninim diyeyim. Belki iki kat daha mutlu olacağım kesin.

Güzel kollarında can vermek, düşünüyorum da kelimeler yetmiyor.

Söyle canımın içi!

Neden?

Beni yalnız bırakıyorsun...böyle. Bak günden güne soluyorum gözlerim üzgün ve bakışlarım nemli.

Hasta kalbim gecenin bir tarafına hep sessiz çöküyor. Aslında günüm de yorgun.

20 Minare

Bilmem ki gerekli mi hayat... dünyamda şifa verecek biri mi olmalı?

Düşünüyorum da, dudaklarının beni öpse, kalbimin yaraları iyileşir. Değil mi?

Ancak yoksun. Bir olsaydın...ne güzel olurdu.

Üzüleceğini bilmesem inan kendime kıyardım.

Yaşamak bana zor geliyor... bağrım sızlıyor. Senden ayrı kalacağım günlerin varlığını hissettikçe, ötekiler mi dedin ...o an ölmek istiyorum.

Kalbimi hayalinle tatlı hoş sar. Bende kucağına doğru bitkince yıkılıp, dizlerinde uyumak istiyorum. Bıktım hep sürekli yeminler ve sensizliğe isyan etmekten.

Tatlım sevgilim.

Şu an biraz mutluyum çünkü sana ulaşacak bir mektup yazabildim. Onun büyü gücüyle dermansızlığım gitti...ayağa kalkıp sana gelmek istiyorum.

Penceremden uçan kuşun arkasına gözlerim donuk bakık kaldı. O kuş bende mi gitti Bir hoşum. Neredeyim şimdi... merak ediyorum...Sevgilim

.....

Beni Sevdiğini Biliyorum

nasıl yol almakta yıldırım aşkım ...beynimin
kıvrımları arasında

arzularımda... ... tenini benimde hissetmek

sana susamak

başkalarına duymadığımı sende bulmak

yaklaşmama izin verdin

...

yoksa...korkular benliğimi sarıyordu

ben seni insanüstü görmemi... göz ardı etme

güneş oldun hayatıma

sıradan şeyler gibi olabilirim ama

yüreğinde yan yana durabilirim

ağır bir zincir gibi taşıyordum

bir ömür boynumda uzaktan aşkımın acısını

hatıralarımı ve coşkularımı

sensizliğini öyle kötü hissediyordum ki

kalem, kağıt ve hayalinle yapayalnız

son çare ölümü bekliyordum

nasıl acı çekiyordum

aramızda ne çok engeller var diye

22 Minare

içtenliğimle

bu sensin.. bu benim

boyun eğişimi hisseder mi diyordum

arada bir görüşürdük

içime sızıp benliğimi sarsıyordun

bir bilsen

en çok ayaklarıma üzülyordum

senin yanına getiremiyorlar diye beni

hayalim küçük kaldı razıydım

kapına gelip yüzümü koyup uyusaydım

yaşadığım uzaktan acıma rağmen

yollarda izin vardır diye yavaş yavaş yürüyorum

uykusuz gecelerimde pencерem açık

biraz üşürüm ama rüzgâr dans ederek beni
yoklarken

ey tatlım... soluğunu içiyordum

neler düşündüm

aklımı baştan çıkarmayı bile denedim

kaçmak için yanına

deli deseler zoruma gitmeyecekti

eskiden seviyordum şüphelerim vardı

şimdi seviliyorum ya tarafından

hiçbir şeyden şüphem kalmadı
benzersiz tarifsiz aşkım
bir kalpte iki sevgi olmaz
neden beni seçti
neden onu seçtim
dedim mi heyecandan
gözlerim görmüyor...konuşamıyorum
yoksa konuşmayı bilmediğimden değil
seni gördüğümde rahat ol desende
eğik başımla kızarıyorum
bakmamak bir bakış kadar uzaklığının etkisiyle
sararıyorum
sıklıkla ben bunu beklemiyordum diyorsun ya
anlatmaya bazen dilimde kelime bulamıyorum
ondan
çok zaman ana rahmine benzeyen gecenin
bağrında
zamanı ve mekânı ortadan kaldırıp
sende kaybolup gitmek için neler yapmazdım
sözler aşkımın özünü ifade etmekte yetersiz
kalıyor
anılarım senin varlığını eşsiz kılıyor
söz aşkta eylemdir...eylemin

24 Minare

iyi ki bana zorla da olsa sevdiğini söyledin
seninle sonsuza kadar varım
hayat sensiz umurumda değil
birde hiç söylemeseydin beni sevdiğini
düşünemiyorum
geçte olsa biliyorum
olsun... şükürler...sen varsın şimdi

Onca Çok Duası Ve Ben

“Topraktan aşağı mısın ki
toprak bile sevgiliyi bulunca
bir bahar yüzünden
yüz binlerce çiçeğe kavuşur”

Mevlana

aşkı yaşamayı öğreten gün ışığım
kendimle yalnızlığımı barıştıranım
eğer ki olmasa...gerçek olanı asla yaşayamazdım
hak edilen değeri...hissedilebilmek arzum
beklemediğim bir boşluktu sadece
şarkılarda... şiirlerde aşkı ararken
onda buldum ve onda yaşadım
söylemem bunları...bana ne acı
karşılık görmedikçe üzülen
kendini suçlayan
herkese daha fazlasını vermek için çırpınan
sürekli kırılan ve sinirli hallere bürünen ben
sandığım aşıklarıma yazdığım şiirlerle yazılarla
doluydu
ama o yoktu... şimdi geldi

26 Minare

canımı alsa içim acımaz
o kadar bağılıyım ki ben ona
dualar ediyorum
tanrım bağışla beni...
kötü değildim.. isyan etmekte istemezdim
canım yanıyor... boğazım düğümleniyor
çok korkuyordum içimdekilerden
sevmek, sevilmek, sarılmak istiyordum
bu şiddetli arzum beni yiyip bitirecek ve kimseler
bilmeyecekti
duymayacaktı çığlıklarımı
her şeyi yapabilecekken...onu da beceremedim
o geldi...
ne çok ihtiyacım varmış birine aslında
aşkı ondan öğrendim ...yalnızlığı ve kendimi
sevmeyi
önceden arada sırada...bana bir el verecek
omzumu dayıyacağım... yanında ağlayabileceğim
yüreğimde biriktirdiklerimi anlatabileceğim
olsun isterdim
o geldi
beni çok seviyor
ama şu an yaşadıklarımın... girdabındayım

diyorum ki
tanrım... bu senin bana kestiğin bir ceza mı
olması gerekli miydi
şimdi ona nasıl kavuşacağımı bilemiyorum
illa ki bir imtihan olması gerekiyorsa
tamam da..onsuz ne yapar bir deseydin
ben hiç bilmedim...o dermiş ki
Allah'ım ondan önce öleyim
beni o yolcu etmeli....
öyle güvenmiş ki bana
sanki ben yolcu edersem o cennete gidecek
onca çok duası ve ben
susuzlar hasretle su ararlar ya
ikimiz ağlıyoruz şimdi nasıl buluşacağız diye
bütün sırlarımı verdiğim
her geçen gün ona ihtiyacım artıyor
yüreğimde değil...ben onun yüreğindeyim de
neden içim çok acıyor...söyler misin

Bizim Dünya

gözlerim seni sözlerimle... ısrarla kelimelerle
uyuyor musun
sana anlattım hayallerimi parçalarcasına
aşkım içimdeydin
öyle inanılmazdın ki... olağanüstü
göz göze seni hissediyordum
sen de beni
zaman karıştı...anda durdu
içimdeki fırtınaları iniltileri duyuyordun
yaşadığım ıstırabı ve keyfini
suçluluğumu utancımı ve acı çekmemi
böylesine bir arada olacaklarını hiç bilemezdim
içimin sersemliğini hiç unutamam
o dehşet verici umutsuzluk ve kederi
sonra tarifsiz büyük sevgini ve mutluluğu gördüm
atıp yok edemem hala yaşadığım o duygularımı
senin de beni sevdiğini bildiğimden
güzel anılarımın arasına sıkıştırdım bu sevincimi
kolay değil bir bilsen uzaklık sanıldığı gibi

30 Minare

bir o kadar zor ve acı
yaşamak zorunda kaldığım şeylere
uyum sağlıyor alışıyorum ama... çok zormuş
belki de sırf aşk acı mı
sabah uyandığında...gözünü dahi açmadan
seni düşünmek kolay ve basit bir şey ama
yanıyor ocağın tekrardan başlayan bir fırtına gibi
yanında varmış gibi uyanıyorsun ve yoksun
uzun uzun baka kal...çaresiz kızgın ve kırgın
gözlerin dolar... akan yaşla ıslanan dudak
sevgiliyle sanki öpüştüm gibi
kalbin tedirgin ve utangaç
uyanmak pişmanlığı ile ağrır
gece düşün gündüz hüznün
ve anlatılamaz harika halini
nasıl özlüyorum bir bilsen
daha önce bir başkası için bunu düşündüğümü
sanmıyorum
taze çiçek kokulu tenine ellerin dokunmasına
dayanamam
benim ki zaten imkansız
böyle hesaba gelmez kıskançlıklar olur mu deme
bundan rahatsız olma bana daha çok güven

bizim dünyamız rüya ve hayalden yana
iki uzak bir yakına bağlıdır her zaman

Hiç mi...Yok

iç kanatan bir yara
duymaya gerek yok ve söylemeye
hangi derdin artığı
yalnız değil
ancak yükselere çok çıkmanın bedeli
ağır ödeniyor
ulaşılmaz yerlere bakıyorsun
erişince çaresiz durgun sular gibi
aşağıya akması gerekirken
hep yukarıya bakıyor
çok şey bıraktı gerilerde
duyan ve bilenlere
yine yalnızlığında
acısını çekmekte
bu değildi ama
ey Tanrım
çok benzetmeseydin onu...sana
ağladığı duyulmadı
anlıyorum ki sen en çok ağlıyorsun

34 Minare

dayanılmazlığını hep görüyoruz
gel gör dedin... her şeyi bırak
yine sensiz değil ama yalnız
bunun için mi geldik bu dünyaya

gel de gör... gitte gör...
neyi...
sarılacak bir taşın mı var ısıtacak bir gövde...
soğuk ne çekilmez sancı
içe sadece karanlık havalar veriyor...
kimden kime duyulacak bu ses...
duyulmasın diyemeyiz de
çığlıkları herkes duyar...evet
sende duydun
ama yalnızlık içten çıkmıyor...
çaresiz toz olmayan bir yerden bahsettiler
toz bile olmak istenmiyorsa

sen yoksun sen yoksun
böyle mi olsun
kim istedi

o seni sen onu bildin ama
buluşamadınız

yok
çok ağır gelmiyor...
hiç...
unutulmak kolay olaydı....

Hadi Karışalım

hasretini çekiyorum içten dıştan
hazlarım gitgide günah kapısına dayandı
beraberce dalgalandırdığımız bu aşk denizinde
toprak bile çekinmeden göğü öpüyorsa
kolların arasında ağzının içine dökülmek
istiyorum
neden seni uzaktan dahi öpemem ki
yine sabahlara kadar bekledim seni
şarkılarda hayalinle beni sarmalamanı öpmeni
bekleyerek
dudaklarımda mısraları hissettirdiler
kalbim küt küt atıyor yüzüm yüzüne değmişse
tarifsiz hayaller içinde soluğun ruhuma
dokundu dokunacak derken
uykularımı kaçırdım zamansızlık içinde
bir de ne sessizlik her yanıma sardı
günahtan bizi uzak tutmak için dudaklarımı
ısırdım
ikna ettim kendimi... dur o sende seninle
daha güzelini önceden hiç tatmadın

38 Minare

sabırsızlıkla kaybetme
kendine bile sakladığın âşkını kucağına al
canını yakan bir öpüşle aldın say ve sus
hayali yetti... zangır zangır titriyorum
dudaklarımız birbirlerine daldılar
kollarını boynuma doladın tenim üzerinde
dolaşiyor
acıyla ısırılmış ve köpük köpük kan akıyor
yüreğime
yalvarıyorum bitmesin
duyumsadın mı
şiddetli iniltilerimi duvarlara çarpıyor
sana doğru gölgeler gibi uzuyorlar

gül ağzınla beni öperken
ruhumu em dudaklarınla
göğüs göğüse ağız ağıza öpüşmeyi sende seversin
tozlar gibi ruhum kaybolmadan
doymak bilmez bir ah ile
ah n'olurdu o ateşten gözlerini
fazladan bir kere daha öpebilseydim
yürek depremimi sende duysaydın
öpüşünü öpüşümden ayıramazdın

durmadan zamansız sarılırdın
nefesim hayatım yaşam gücüm...öpüşelim
değiş tokuş edelim ruhlarımızı
yüreğim hüznü dolu ama
baksana titriyor dudaklarım
gül pembem beni sevdiğini biliyorum
sana kaçmış ruhumu yakala bir nefes çek içine
o kadar muhteşem ki bütün rüyalarım çıkmış gibi

bakar mısın... dağ pınarları gibi sabah güneşi
doğuyor
atan nabızlarımız tutuşmuş
güzel aşkımız...iki beden bir olmuş
ruhlarımız birleşmiş
bilmelisin...senin beni öptüğün gibi hiç kimse
öpmeyi
kandırıcı dilinle tutkuyla beni daha çok öp
onlar bana kelimeleri verdi
neşeyi yutuyorum
sen de benimkilerini yut
ağzlarımızla hayalimizi yudumlayalım
hem seven hem sevilenin
sen söyle

40 Minare

ikimiz bu halde iken ayrı olabilir miyiz
ben sende sen de bende iken

kanlı tüyler ürpertici bir öpüş ver bana
acıtana kadar ısır bir daha bir daha
bana kendimi bile unuttursun
bu düşümü aşkımın sezimlerini
ikimiz arasında bölüselim
yoksa hiçbir şeye yaramaz... koybolmasınlar
beni yiyip bitirmeden sen beni yiyip bitir
ya da hissettirmeden
mehtabın denizi okşaması gibi görkemli
yumuşakça sessizce sürekli öp beni

hür çiçeğim aşk bu
günaha bile boyun eğdim ruhumu sana kaptırmak
için
sarılalım birleşelim öpüşlerimize karşı
direnmeyelim
bedenin ağırlığından çıkalım... hayal çölüne
düşelim
duyumsal vahamızda
tadımızı alalım kokulara karışalım

hadi...onlarca yıl ayrı kalmışlar gibi
varalım sonsuzluğumuza

Hep Sen Ben Olmalısın

kim anladı deliliğimi
neden kaçıyorum herkesten yalnızlığıma
kendimi sana bu kadar yakırken
hissetmediğin geçmiş günler hakkına
aramızdaki benzerliği sana söylemek ne zordu
neden göremiyor ki derdim kendime
sonra durmaksızın imkansız olanı istiyorsun

...

sıradanlığımı çiğnedim
şimdi uçmak istiyorum
bütün tehlikelerini biliyorum aşkın
koşuyorum tehlikelerine doğru
tek başına düşle yaşamak aşk değildir
hep sen ben olmalıyız

...

Yine Tek mi

Seveni de olmazsa insanın yaşaması gerekmez

yine o mahkum oldu yalnızlığa
kimseyle alakalı olan bir şey de değil...
evvelinden beri hep acıyla yaşardı
sonra bir şeyler değişir sandı...
değilmiş...neyi çok sevdiyse ayırdılar
ondan onu
bir şekilde yalnızlığa mahkum edildi
suçundan dolayı ise Allah affetsin
yok başka bir sebepse
onu da kimse bilmiyor
üzülmeye değmez... boynuna takılı prangalar o
kadar çok ki
altında hala neden ezilmedi...yoksa taş veya başka
biri mi
bir umutla iyi hayatı olacak sanıyordu
değişen sadece çektiği sıkıntıların çeşidiydi
değil mi...sürekli her geçen gün daha artıyor...
ne densizdi

46 Minare

tanrı adamı olmak istermiş
gülmeli...eğer bu ise anlamıyor
ya da değilse...peki neydi
suçu kime ait...

anlatamıyor...anlatamıyor... anlatamıyor
sevdim diyenlere de derdini anlatamıyor...
ona herkes yüklensin...bizde
saf ve salakça o tamam diyemezdi...
olan olacak
belki içinde bir gizli sevdası mı var...
duyduk ki...
kimse onu sebep edip canını yaksın istemiyormuş
bilemediler onu duaya muhtaç biri olduğunu
yola gideceksin demişlerdi...
giderse...kim ağlasın
kimi ağlar mı denilmeli
her şeyini kaybetmişti...
çünkü kalbi...

Kim Gibi

birden karşıma çıktığında
soluğum kesilir ve derin bir nefes alırım
boğulmuşun ilk defa çektiği soluk gibi
dilim tutulur...ince bir alev dolanır tenimin
altında
yalnızlığın uğultusunu kulaklarım duyar
gözlerim kararır
ter dökerim...sarsılır ürpertiyle her yanı
kurumuş ot gibi rengim solar
neredeyse yüzyüze gelmiş gibi...hayalinle
sağım ve solum diyemeyecek kadar şaşkınım
öteki yakadasın ya...katlanmaktan başka...
elimden bir şey gelmiyor

son çare
günüm ışığı gölgenle örtebilir misin gözlerimi
götürebilir misin beni... günün beyazından
ruhumun zincirlerini çözerek
beni esir alan tutkundan kurtarırcasına
mahkum ruhumu... boğulmadan

48 Minare

titrek ateşimi yüzdürebilir misin
seni düşünmekle alevlenen damarlarım
bu bedenimi bırakıp sonsuz biçimlerle toza
dönüşmeden
dudaklarının öpüşünü ve ürpertisini
hem diri hem ölü hisseden bu bedenimden
ruhuma serp aşkın gizemlerini
sızılarımla bakıyorum hep sana
ama çok zor bir bilsen...kim gibi

Benim Tatlı Sevgilim

onunla
dopdolu uyursan
hayali insanı sarhoş eder
hatıraları... duyuları bir an bile rahat bırakmaz
kalbi tatlı... eşsiz esinti
bazen kısa bir an habersiz kalsan
kızıyor mu...üzgün mü...düşünceli mi diye
üzüntüden ruhun yorgun düşer
onsuz artık huzur diye bir şey yok gibi
kendini teslim edeceğin kırmızı dudakları
kalbinden kavuran iç ateşini çekip çıkardığında
perişansın aslında
olsun...o benim tatlı sevgilim

bu gecemde ay yüzü kızıldı
çarpıntısı kan gibi göğümü öptü
sevişmeden geçen bir günüm geçti
kollarıyla sarmadı ya
ne ki... yüreğim köle olmuş...ruhum üzgün

50 Minare

varlığımın ruhu...bana gelen her mesajından
hiç değilse onu hak etmeyi başarsaydım
sevdiğim çekindiğim...içimdeki tatlı duygularım
yıldırım gibi ateşli duygularım
hayatın acısını benden kim unutturur
ondan sınırsız açık yüreklilikle sonsuz aşkı
istiyorum
daha çok sevmek ve bir bağlılık
ama yalnızca sana
teselli edilmeye de ihtiyacım var
kalbimsin...beni mutsuz eden kaygılardan
kurtarmak
yoksa başka türlü hayatım yok
uyuyacağım... çünkü uzakta...uyku beni teselli
ediyor
onu yanıma getiriyor... kollarımın arasına
alıyorum da
ama uyanınca... yazık yazık bana
yine ondan uzaktayım... kendimi üzüntüyle
kaplanmış buluyorum
bir de canım sevgilim neyin var...üzüldün mü
diyor ya
aslında bu benim mutluluğum
ruhumun keyifsizliğini satıyor

ancak tapılası sevgilim... kalbim anlatılması zor
bir kaygı içinde

yine sen benden uzaktasın

bana yakışmayan bir çok duygumu gizleyerek

sürekli ruhuma dur çekiyorum

güzelsin çekicisin...daha üstünün yok

genç olsaydım... ah seni nasıl kaçıırırdım

pişmanlık binlerce hançer hançer kalbimi
parçalıyor

hayallerin biraz üzüntümü siliyor

onları göğsüme dudaklarıma bastırıp

sensizliğin acısını ortadan siliveriyor

bu ne...bir düş

canım benim... beni sevmekten vazgeçme

her zaman benim ol

bende her zaman senin kölenim

o tapılası hayalinle kalbim dopdolu

ve senden bu kadar uzun süre uzakta kalmış

olmaktan dolayı üzülüyorum

sen ve aşkındır

mutluluğum... ne olduğunu biliyorum

ah tanrım

52 Minare

binlerce kez öpüyorum bastığı taşları
bekliyorum sabırsızlıkla
bir gün fırsat geçerde her yerini tarifsiz
ağzını gözlerini omuzunu göğsünü öperim
Belki olmasın ama...gerçek bu

Canım...sevdiğim

Gül bahçemin her şeyi...sevimli goncası...sevimli
bülbülü

Bu kulun sana kurban olsun Bin kusurumu bir
say... beni unutma.

Vücudum toprak oluncaya kadar senden
vazgeçmem...eğer ki bir hatam varsa... inan
bana...Allah bana layık olduğum cezayı hemen
verir.

Bir bilsen...neden çok defa öleyim diyorum...
ölemediğime bakma...salında hep senin için
yaşıyorum. Her gece rüyamda görürüm diye
umutla uykulara karışıyorum.

Gündüz seni görürüm diye hayaller denizinde
uğramadığım kara kalmadı...hepsinde bir sonraki
mi dedim... bari bu kulunuzu ihya ederseniz
minnet ederim...aciz kaldım...kendi dünyamda.

Yemin billah sabretmeğe mecalim kalmadı.

Hep bir başlangıç olsa n'olur, kerem senindir.

Dün gece kendimi güç zaptettim. Sokaklara çıkıp
bağıracağım sessizliği yırtacaktım sanki gündüz
kapına varıp eşiğine yüz sürmek varken...

Kalan ömrümüz birbirimizin olur mu?

Allah Tealâ aşkına beni mahzun eyleme.

Ayağın altına yüzümü, gözümü sürerek rica
ederim.

54 Minare

Allah için kendimi durduramıyorum

Sana kul ve kurban olayım...

Efendim.

Sensiz Yapamam Ki

*“bakmaz yaşlıya gence
insan anlamaz önce
akıl çıkar aradan
aşk kalplere girince”*

gecelerimin süsü
kalbine sızsam bir siyah ip gibi
düşsem dizine yüzüne baksam...dalsam gözlerine
bir aşk gecesinden sonraki
sakinliği ve hazzı duysam
yarım kalmış sevdamın
duvarlarını yıksam azgın sularla
umutsuzluğumu...bir yığın yıkık dökük hatırayı
...
seni sevmeseydim bilemezdim...gerçek aşkı
söylemeyi asla beceremeyeceğim
ne kelimeler buldum
sabırlı ol diyorsun
gizli yaram...arzuladığım mutluluğum
dönse an an acıya...tekrar tekrar sevmeye
başlıyorum
yine de ayrılığın acısından duramıyorum

56 Minare

kumrular gibi sevişirdik...ayrılıklar gölge
etmeseydi

tüm varlığımla elinde bir buz gibi...

ateşinde erimiş olduğumu hissedirim

çiçeklerle değil kelimelerle

aşk kokuyorum

sonsuz kadar birlikte olmak için

yeni değil...önceden de senindi aşkım

kanayan kalbim...

açılan bir güle benzeyen tebessümlerin

iki yakut tanesi gibi parıldayan

sürmeli çok derin gözlerin

ve beni sevdiğini bilince

bedenim ve ruhumdaki yangının

kederi ve hüznün zemherisi

inlemelerle ateşe veriyor beni

bir insanı sevmek ...tamam da

ona kavuşamamak

karanlıklarda uzaklığın duyguları

içimi kanla suluyor

daha önce kimi sevdim kimden nefret ettim

unuttum bile

işte geldim ölümüne diyerek coşkuyla

al beni... ne yaparsan yap
kendimden geçmişim
hiç bilmiyorum gerisini sen bil
demesem...inan çok mutsuzum
aklıma geliyor da... senden uzakta
bir kere bile ellerini tutamadan yitersem ne olur
soruları beni ürpertiyor korkutuyor
sonra sabahtan akşama hafakanlar
başıma sokulup hüznle beni takip ediyor
en yakın arkadaşım bu tatsızlıklar
sanki unutturacakmış gibi uykuya sarıyorum
onunda bir faydası olsa
bir kere daha söylüyorum
kalbim dertlerle yüklü yalnızım yapayalnızım
sen uzakta olunca yaşamın hiçbir gayesi yok
anlamıyorum ... diyorum sensiz hiçbir şey
değişmeyecek
üzüldüğüm kaybolup giden sadece benim
hayatım değil ki
ebediyete kadar sürmesin bu acımız
umudum bir gün beraber olacağız belki
içimizde olabildiğince
hayatı çevirmeli ölümsüze

58 Minare

açalım kalbimizi...birleşsin kanlarımız...
ah şu dokundurmayan yasaklar
neden bu kadar ayrılık
saklanırım gerekirse varlıktan
toprak olmaya bile razıyım
rüzgarında uçup ayaklarına sürünmek için
alevinsem ve senin ateşin bendeysen
kalplerimiz ve ruhlarımız artık birleşsin
ey sevmek istediğim tapınıyorum sana
seni daha çok seviyorum
birde resmin elime geldi
uzun uzadıya gül dudağından öptüm
tanrım kutsasın dudaklarımı
bunlar kayıp olmayan aşkın sözleri
sana karşılık gelen aşktan
başkasına aşkmış demem
mutluluğumuz için öylesine güzel aşk sözcükleri
varken
“aşk öldürür insanı” içimi acıtıyor
ölürüm de... sensiz yapamam ki

Önceden Ölürüm

sevdiğim güzelim...
çocukluğumdan beri biriciğimsin
bütün varlığımla özlüyorum seni
bana her şey bomboştu
şimdi sarılabildiğim hayallerin var
çektiğim sıkıntıların hiçbir önemi kalmadı
aşkımız onları yaktı yıktı
sana karşı duyduğum hevesime arzuma
senin için olabildiğince en güzel şeylere
hayat veriyorum düşümde
aslında ben hep hiçtim

bir tanem...
dua ediyorum ayrılığın bitmesi için
böyle birbirimizden ayrı düşmemiz
beni acılarda koysa da
yalnız seni seviyorum şımartacak kadar
duy tatlım ...harika bir rüyam var
dudaklarından hafifçe öperken yanına uzanmış

60 Minare

sessizce teninde dolanan bir esintiyle
yavaş yavaş giderek bulanıklaşan gözlerinde
o an canımı almışçasına ... seni hayranlıkla
seyrederek
seni seviyorum... yalnız seni seviyorum
diyerek yığılıp kaybolduğum
inanılmaz bir düş...
ah bir de kırıklığım gelmese
bütün bunlardan sonra içimde
insanı öldürecek bir acı var ama
değil mi ... hayali yeter
bil ki... yine umutluyum bu kaygıyla
yine de bu hayalin bile can bana

inançla düştten düşe geziyorum
çok zaman senin boyutundayım
yalnızca seni düşünüyorum
aşk ülkemin tatlı sahibi
hayatımda... yalnızca aşkın var
ben sana çağrılıyım
arzularım giderek güçlenmekte

biliyorum seninle hiç tükenmeyeceğim
ne olursa olsun hayale gelmeyecek kadar
seninle birlikteyim
bazı düşüncem şimdi imkansız bir gelecek
ciddiyim ben ölümüne kadar yalnız
ve seni korkunç derecede seveceğim
kavuşamasam da günlerimi sayıyorum
sevgililerin en güzeli seni öpmek için
en çılgın tutkularımla
en sığağıyla mahvetse de beni

sevgilim büyük haz veriyor bana sözlerin
bundan kesinlikle emin olabilirsiniz
ne söyleyeceğimi bilmiyorum
en büyük gizemsin
sana sahip olup... yalnızca seni arzulamak
varlığın üstünde seni görmek
ve şiddetlice sevmek
gerçekten ölüme mahkum birine
olur ya aşkımızdaki umudun bitebileceği
düşüncesine kapılmak
bunlar korkunç çok sıkıcı geliyor

62 Minare

uzakta olmak ve birde yitirdiğimi sanmak
ağlıyorum bunları yazarken
her zaman gibi seni düşümde görmek için uykuya
dalacağım
gelip göremesem tutamasam koklayamasam da
kendimi çok yalnız hissetmeyeceğim
sürekli bir umudum var
sonsuzca kadar sürgünde düşlerim olacak
korkusuzca bizi düşüneceğim
her şeyin ilerisinde gerisinde baktım hep sen
varsın
o da olmazsa dersin bir de bu çözüm var
sana kavuşamadım say.... önceden ölürüm...
toprak olurum ve seni içime gömdürürüm
daha ne olsun
benim için öyle kıymetlisin ki
seninim ve her şekilde benimsin sonuçta

Sevmek Güzel Şey

seni sevmek ne güzel bir duygu anladın mı
bazen dersinki ben bir başkası olsaydım da
onu beni sevseydim
bunu bir düşün
senden daha çok şanslıyım ben
sevenin olarak daha mutluyum
tanrıda kullarıyla kendini seviyordur...
sevmek güzel şey olduğundan
değil mi

Minare

Allah Teâlâ dostu, yeryüzünde kimsesizdir.

Onun dostu Rabbi olup, ona kâfidir.

O da terkeder mi...

sahipsiz mi yorgun seyyah
gam köşesinde en kimsesiz
dudağı kurumuş kalbi perişan
derdin hani
hastaydı yüzün gülmezdi
ötmüş müydü bülbüller boşu boşuna
bitmeyen siyah gecelerde
sevmiştî...yalnız başına
o güzel kokulu güllerin gülüydü
sarmıştı hiçliğini kimsesizliğine
yalnızlığına yenilmiş
duyulmaz mı kimin sensizliği
günden gecedен kararmış gönlünü
herkes değil o sahiplenirken
kaldı mı tek şimdi

66 Minare

Not: Kırgız Türkçesinde munara (minare); serap; havanın kararmaya yüz tuttuğu sırada aldığı hafif beyazımsı görüntü ve destanlarda geçen kocaman bir ağaç derleme sözlüğünde ise; pınar, çeşme, yalnız, kimsesiz olan

Derin Nefesim

bu akşam evde yoksun
ateşler içindeyim...yaşlı gözlerim
gurbetteyim sanki
derinden derin kalbim karanlık sislerle
hüzne daldı burkuldu uzaktasın diye
akşam rüzgarına saçlarını yayda
senden bana bir haber getirsinler
hayalin koynundayım
sevdiğim içimde hasretin
çiçekli yola bakıyorum hanımeli kokusuyla
dayadım yüzümü pencereye
beklediğim nasıl olsa gelecek diyorum
bunu düşünmek bile içime bir nefes oluyor sanki

varlığın bir ateş gibi sildi içimi
ömrüm sürdükçe kalbimin mabedinde
yalnız seni yad edecek hep ismini anacağım
vuslatını bağışla yoksa yurtsuzum inan bana

seni hatırlatan şarkılarla bekliyorum

**“unutamam seni ben geçse de yıllar
sevemez gönlüm inan senden başka yar
Kalbimde Tek Aşkımsın Gönümde Bahar
Unutamam Ben Seni Geçse De Yıllar.”**

Çünkü Kalbi Olmadan

Seveni de olmazsa insanın yaşaması gerekmez

yine o mahkum ol yalnızlığa
kimseyle alakalı olan bir şey de değil de...
evvelinden beri... yaşardı acıyla
değişir mi sandın
değil mi...bir şeyi çok sevdiysen ayırdılar
o her şekilde yalnızlığa mahkum
suçundan dolayı ise Allah affetsin
yok başka bir sebepse
onu da kim biliyor
üzülmeyin değmez... boynuna takılı günahları o
kadar çok ki
altında ezilmeli... taştan değil ki
o birdi umutla iyi hayatı olacak sanıyor
sadece çektiği değişmez sıkıntılar idi
değil mi...sürekli her geçen gün daha artıyor
ne densiz di
tanrı adamı olmak istermiş
gülmeli ona...eğer bu ise anlamıyor
ya da değilse...peki neydi

suçu kime ait...

saf ve salakça biriydi o tamam diyemezdi...

olan oldu

kimi ağlar mı... denilmeli

her şeyini kaybetmişe ne verilir ki

çünkü kalbi olmadan yaşayacak

Ölmeyi Bekliyorum

bende ölmeyi bekliyorum başka çözüm
bulamadım..

ötekisinde şansımı deneyeceğim.

başka ne söyleyim

o kadar parçalara ayrılmak istedim

şu hayatta kaç kişinin gönlü yapmak için

ne yapabildim ne de parçalarımı buldum.

sonunda sen geldin

eski günlerim ve bende ki sonsuz bu sevgi

başımı çok yaktı.

biten bir hayat olduğunu bildiğimden bir umut
içindeyim sadece...

ölmeyi hergünkinden daha çok

çok istedim bu gece...

yarınlar ne getireceksin...

söyler misin...

Daim

sen muhtaç değilsin ama
bana muhtaç sevenler verdin
ben kendimi atmak için hangi dağ var demiştim
kaç kere çıkıp da aşağılara baktım
ama ne yer kalmış ne asuman
beni bırak gideyim dedim...
bırakmakta yok dedin...
nereye gidecek bu benim bu zavallı yarım
gel gidelim cehennem diyemem
sen cennete giderken ben yanarım
sorun etmem...
herşey devam eder daim...

Sorma

maziye bak ve acıma
yangınları sönmüş sanma
alevleri bitmez tükenmez yazıda
gün diye bir isim vermiştim bir yarıma
bilir halimi anlarda
nedendir bilmedi ama
hesap soramadım dahi ona
çektim gittim ve leylama
neredeydin geç kaldın...kızamadım da ona
günleri sevmiyorum birde uzunsa
kış benim için olsun...uzun geceleri var ya
katlanırım hayaline mecburen acılarına
ne zaman bir kar yağsa
içimde kör alevim dönmüştür kora
seni anarım acıma ardı ardına
şimdi ise maziye söyleme yük veriyorsun bana
en yakınımdan en uzağa
ben hep vurgunlarda
sevdam bitmez...acıma acıma
ben yanarım yine de sen yanma

76 Minare

yine duman ederim kendimi akşama
sensiz sabahlar ve yine sensiz uykulara
kahırlarıma yıllarıma
ne diyeyim...sensiz kalan bu yalnızlığıma
en yakınımısın ve çok uzakta
bugün farkettim
kıvrılmış bedenin ceylan gözlerin...ağlaya ağlaya
ıslatmış kalp izi gibi yapışmış yastığına
gözlerim terlemiş demişsin soranlara
neydi günahımız bir anlatsana
hangisiyim bu çelik çomak oyununda
değnek mi küre mi ikiside vuruyor acılarıma
sormalı bunları yaradana
dursun denmez mi bu oyuna
neden devam ediyor hala
bitsin diye senin ayaklarına
değmek için kaç kere düştüm yollarına
kaldım kendime...mümkün mü ki sana vara
ah içim..beni götür bilmediğim diyarlara
belki umudum orada veya şurada
mazim yanarım...yine de ben kaldım baksana
yalnızlık acıma

Söylenemez Haldeyim

sevgilim

çok özledim

ne çok istedim ayağının tozu olmayı

dediklerini birde ben bilebilseydim

yahut çok azına kavuşsaydım

sevincimden bir kelimesini değil senden

alemden saklamazdım.

O'ndan başka bir ışığın olmadığı yerde gölge nasıl
olabilirim

kendin için canımı istiyorsan söyle versinler

al benden

kaç defa teklif ettim

önceden verdim ve ölecektim de...

ama sen vazgeçtin..değersiz mi buldun

yoksa acıdın mı anlayamadım

şimdi tekrar mi istiyorsun... buyur senin olsun

bende varlık adına bir nesne bırakmadın ki...

kaç defa söyledim...

senin kadar olamadım ki...

ne söyleyeyim ne vereyim

yapacak bir şeyim kalmadı

78 Minare

zar zor yaşıyorum

keşke ben senin ayaklarına değen toprakların
şerefine kavuşsaydım da

deli divane dolaşsaydım

bir anlasana beni

sen benim her şeyimsin

daha ne istiyorsun...

kucağına gelip sığındım beni sevdin ya..

beni öptün ve saatlerce seviştik ya

sonra seni içime çekip kokladım ya...

eritip katreden küçük ettim ya...

ama ben şimdi bir yok kelimesi kadar

kendime dahi söylenemez haldeyim

kime ne söyleyeyim

Yine Gııırdadı G6nl6m

ah seni g6nl6m arzu ediyor yana yana
başıma taş mı düşmüş olmayacak olması bir yana
yetmez mi derdim çektiğim hasretim sana
alsan götürsen beni gizli dünyana
götürmemeyi nasıl istersin
kucaklasan beni kollarınla
g6nl6m g6nlüne vurgun ya
mecalim hapsolmuş maalesef geçmiş yıllara
gel g6nl6mün sultanı al beni bu can feda sana

kalsaydın diyecektim nefsim e soluğuma
bulabilir miyim senin gibi bir daha
neredesin nasılsın gelir misin sorsana
sualsiz veririm canım sana
aşkın kör olmuş yollarında
değil yürüme k koşardım susana
ne çarem ayaklarım yanıyorsa
kül olsun bedenim savrulsun bari kollarına
olmaz olmaz dediler ama

80 Minare

kurtuluşum tek ölmekten mi yana
bitsin istedim...ağlamakta sızlamakta
bitik içim haberin olsun ama...
ne olursun deme yapma
gülümse şimdi benim için bahtına
çok zor oluyor biliyorum sana
benim yanımda kalan bir sevda
sen oldun inan bana...
bu kadar düşeceğimi beklemezdim bu duruma
ne diyebilirim belki ilk ve son söz sana
seni seviyorum tek bildiğim şarkıma
sen sabırlısın kızma sabırsızlığıma
bize güç versin sevdiğim dua et yaradana
yol versin en doğrusuna
gülümse şimdi benim bir daha
bir derin nefes al ve devam et hayatına
olur mu üzülme bana
her zaman kalbim ve ruhum sana
her alemde nefesim ve seninim unutma

Bilsen mi Bilsem mi

ben kimin gölgesi olduğumu bir bilsen,
fark etmez, şimdi yaşasam veya ölsem
bu ciğer yakan düşüncem bende
yıllardır uyku bırakmadı
sen ise kimin kucağına düştün,
şu an kiminle rüyâ ve hayaldesin
ben sözden herşeyden gizlenmek
hem ona hem sana kavuşmak istiyorum
âb-ı hayât karanlık ormanlarda bulunurmuş
senin gözyaşlarını içince bende olan oldu
âb-ı hayat nedir ki
git... beni bırak... deme
gözümü ve gönlümü neyle meşgul ederim
hep seni arar, hep seni isterken
bir katreyi kiskandım
göğsünde akan ter gibi akmak istemem mi
her şey bitmiş deyip canımı alıyorsun
kabul tamam...damgalanmış kaderimi
hayber kaleme kim götürsün...

82 Minare

düşündükçe ağrıyor yanımda
sevgi dolu başıma ağrı düştü...
aceb kim derman bulur... sende yok diyorsun
benim isteksizliğim, senin muradın olsun
anladım
bundan sonra hiçbirşey istemem
bilirim günah bile işlemeyi değil
sen her şeye değersin
beni sen yarattın ve resmine benzettin
kendine bile değilken
şaşıyorum nazımı, içimdeki bu arzularımı
neresine sakladın
birer birer çıkıyor
içim yanıyor
ne olduğunu bilmiyorum
binlerce yasak koymuşsun aşmadan gel diyorsun
beni öldür en iyisi bu
dediğimi anladın mı
anladın ve bildin de
elden gelen bir şey yok
öyleyken böyleyim maalesef

Kelimeler Susar İçim Susmaz

güzelliğınle âleme sığmazken
nasıl kucak açarım
bu hâlimle sana ben.
ben senden yüz dönmem... mümkün mü
olmaz ki...
senden gelene katlanmak iyi
aslında senden de değil kaderden
ben yüz çevirmem, sana kavuşamasam da
katlanmak en iyisi
ben kalemde ve kelâm gizlenmek istiyorum
okuyunca dudağına yazınca harflerle
kavuşmuşum sana...diyorum.
ağladım...umarım kabul edersen
göz yaşımın su damlasını inci yap ...
kutuna sakla belki lens yerine takarsın
olur mu olmaz mı bilmem ama
yine diyorum ya ölmek en benim için tek çare
kelimeler sustu deme içim hiç susmaz sana